

عنوان مقاله:

تحلیل معناشناختی توجه به علم خدا و آثار آن در رفتار انسان از دیدگاه آیات و روایات

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های قرآنی، دوره 12، شماره 17 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

عبدالهادی مسعودی - استادیار دانشگاه قرآن و حدیث

عبدالحسین کافی - دانشجوی دکتری مدرسی معارف اسلامی

خلاصه مقاله:

از دیدگاه آیات و روایات، توجه انسان به علم خدا، آثاری مبارک برای او دارد. در میان این آثار، تاثیرات اخلاقی این موضوع چشمگیرتر به نظر می رسد. توجه به علم خدا، هم سبب پرهیز از رذایل است و هم آراستگی به فضایل. مقصود از پرهیز از رذایل، ترک گناه، ظلم، هواپرستی و مانند آن است. تعدادی از مصادیق جزئی تر این موضوع در آیات و روایات نام برده شده است؛ مانند: پرهیز از بخل، بدگویی، تهمت، خیانت، خودستایی و ریا. با بررسی آیات و روایات، رابطه میان کلیدواژه های این حوزه معنایی، قرار داشتن همه آنها در خویشتن داری انسان از گناهان و رذایل است. میان این حوزه معنایی و برخی دیگر از حوزه های معنایی، رابطه ای نزدیک وجود دارد؛ مانند رابطه آثار توجه به علم خدا و آثار ذکر الله که عموم و خصوص من وجه است.

کلمات کلیدی:

معارف قرآن، معارف حدیث، علم خدا، پرهیز از رذایل، معناشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/795100>

